

[Erling Olsen.]

som en accept af den nuværende arbejdsløshed og spurgte, hvilke systemmæssige konsekvenser jeg så måtte drage.

Lad mig først sige til hr. Erhard Jakobsen, at det er rigtigt, at der er kraftige bindinger på vores politik både valutarisk og beskæftigelsesmæssigt, men det er ikke nytteløst, at vi diskuterer det, og det nytter også noget at gøre noget. Bl. a. er denne krise, vi har nu, ikke blevet så dyb som den, vi havde i 1930'erne, fordi vi har et internationalt samarbejde. Vi er ikke afhængige af, hvad der sker i et enkelt land. Det samarbejde, som socialdemokratiet og centrum-demokraterne er tilhængere af og hr. Wilhjelm modstander af, er det, der bevirker, at krisen ikke bliver dybere, og det er det, der bl. a. er årsag til vore mange rejsende ministre. De er med til at mase på internationalt og trække det i den rigtige retning. Det andet, der kan nytte, er, at vi bærer os en lille smule fornuftigt ad indkomstpoltisk, pengepolitisk, finanspolitisk. Vi skal nemlig ikke acceptere den nuværende arbejdsløshed, og det har jeg heller ikke gjort, men jeg bekæmper den på systemets grundlag, og systemet er for mig noget ganske andet end i den udlægning, det får hos hr. Wilhjelm. Hr. Wilhjelm taler altid om systemet som kapitalismen. Vi lever ikke i et kapitalistisk samfund. Vi lever i en blandingsøkonomi. Hr. Wilhjelm taler altid om staten som kapitalens forlængede arm. Staten er ikke kapitalens forlængede arm. Staten er menigmands forlængede arm. Staten er det redskab, vi alle sammen kan bruge, når vi vil sætte hensynet til fællesskabet over andre hensyn. Staten er brugt siden Kanslergadeforliget til at opbygge en velfærdsstat, til at regulere kapitalens uhemmede udfoldelse, til at gøre livet bedre for den enkelte borger. Staten er virkelig blevet menigmands forlængede arm, og dette er socialdemokratiets værk.

Videre: i denne stat har vi i mange år kunnet bedre beskæftigelsen ved at pumpe købekraft ud. Vi har faktisk kunnet skabe høj beskæftigelse ved at lave en smule inflation. Dette at øge beskæftigelsen ved at lave inflation går bare ikke længere, fordi flertallet af befolkningen ikke vil acceptere inflationen. Det er heller ikke i lønmodtagernes interesse, at vi har inflation. Det giver usikkerheder, det giver omfordelinger, det giver store gevinster til ejere af fast kapital, til ejere af fast ejendom, det driver renteniveauet i vejret til skade

for boligbyggeri og ungdom. Der er en række gode grunde til, at folk ikke vil have inflation, og i alle lande gælder det for øjeblikket, at den offentlige mening er, at inflationsbekæmpelsen skal have prioritet, og skulle inflationsbekæmpelsen medføre en lidt højere arbejdsløshed, accepterer flertallet til højre, sådan som de findes i de fleste lande, denne lidt højere arbejdsløshed. Derfor må lønmodtagerpartier være interesseret i at bekæmpe arbejdsløsheden gennem bekæmpelse af inflationen.

Inflationen er i sig selv et onde, og hvis man ikke bekæmper den, kan man ikke få tilslutning til en fuld-beskæftigelses-politik, og derfor må vi have indkomstpolitik. Indkomstpolitikken følger ganske automatisk af et ønske om at bevare dette system og få det til at fungere, og det er også derfor, hr. Wilhjelm og grupperne yderst til venstre er modstandere af indkomstpolitikken. De vil nemlig konfrontation, de vil kamp for at smadre systemet. Vi vil forhandling, vi vil samarbejde for at forbedre systemet. De vil proletarisere befolkningen, vi vil afproletarisere den. De vil føre befolkningen gennem en elendighedsperiode, eller som den kendte venstrefløjssprogforsker Chomsky udtalte, citeret i et interview, Thomas Bredsdorf bragte i Politikens kronik for et års tid eller halvandet siden: vi skal jo alligevel igennem en periode af fascisme, og ligesom underforstået: lad os få den overstået, så vi kan komme videre.

Vi vil ikke gennem den periode, vi vil ikke denne konfrontation, som bringer højrekræfterne til magten. Vi vil gennem forhandling og samarbejde få dette samfund til at fungere. Vi vil skaffe befolkningen bedre forhold her og nu. Vi vil forbedre systemet, mens hr. Wilhjelm og hans folk vil sprænge det i luften.

Derfor er venstresocialisme kun legetøj for de velbjærgede, mens vores politik er beskyttelse af almindelige mennesker under disse års iskolde vinde fra højre.

Christoffersen (V):

Jeg forudser efter det sidste indlæg, at vi endnu har nogle timer foran os, og da vi, som hr. Erling Olsen sagde – sådan forstod jeg det – jo alligevel skal igennem det, har jeg tænkt mig at benytte noget af tiden til at svare på nogle af de andre indlæg, der er kommet.

Der er først et lille svar til hr. Svend Andersen (Rosk. a.) – det er ikke noget nyt svar, men hvis det kan glæde hr. Svend Andersen